

КУЙБІДА Василь Степанович

Випускник
економічного факультету
(2000)

Голова Народного Руху України.
Професор Національної академії
державного управління при
Президентові України та Відкритого
міжнародного університету розвитку
людини «Україна»

Народився 8 травня 1958 р. у м. Інта Комі АРСР (Російська Федерація) у родині політв'язнів. Батько, Степан Олексійович Куйбіда (23.09.1922–30.08.2013), — український громадсько-політичний діяч, член ОУН, воїн УПА. Мати, Катерина Михайлівна Куйбіда (Мандрик) (26.05.1927–14.03.2004), — українська поетеса, громадсько-політичний діяч, учасниця визвольних змагань.

У 1975 р. Василь Степанович із золотою медаллю закінчив Болексівську середню школу № 1. Вищу освіту здобув у Львівському державному університеті імені Івана Франка за спеціальностями «Прикладна математика» (1975–1980) та «Правознавство» (1992–1995). У 1993–1994 рр. отримав диплом магістра державного управління в Інституті державного управління і самоврядування при Кабінеті Міністрів України. «Взаємини» зі Львівською політехнікою у Василя Куйбіди розпочалися з навчання в аспірантурі інженерно-будівельного факультету (1983–1986). З 1997 до 2000 р. здобував кваліфікацію менеджера-економіста на економічному факультеті.

Захистив дисертації кандидата фізико-математичних наук — «Нелінійний аналіз слабо збурених нелінійних динамічних систем на функціональних многовидах і деякі суміжні задачі математичної фізики» (1992), та кандидата юридичних наук — «Конституційно-правові засади самоврядування в містах обласного підпорядкування» (2001). У 2004 р. захистив докторську дисертацію на тему «Організаційно-функціональні принципи і методи діяльності органів місцевого самоврядування» й отримав звання професора. Був членом президії ВАК України (2008–2011). Нині — професор НАДУ при Президентові України та ВМУРЛ «Україна». Почесний доктор низки українських і закордонних ВНЗ. Входить до редколегій багатьох наукових видань.

Був обраний депутатом Львівської міської (1990–1994) та обласної (2010–2015) рад. З 1994 до 2002 р., обіймаючи посаду міського голови м. Львова, Василь Степанович реформував систему управління містом, проводив реформи житлово-комунального господарства та середньої освіти, організував включення історичного центру Львова до Списку світової спадщини ЮНЕСКО (1998). Ініціатор і співавтор створення «Програми державної підтримки комплексного розвитку м. Львова на 1998–2002 рр.» (1997) та «Комплексної програми збереження історичної частини м. Львова» (1999).

Був членом Координаційної ради з питань місцевого самоврядування при Президентові України (1997–2000), Міжвідомчої комісії Кабінету Міністрів України з питань місцевого самоврядування (2004–2010), робочої групи з проведення реформи місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування і державної служби (1998–2002), Національної ради з узгодження діяльності загальнодержавних і регіональних органів та місцевого самоврядування (2000–2002), Комісії з підготовки змін до Конституції України та інших законопроектів (2000–2002), правління Фонду сприяння місцевого самоврядування України (1998–2007), Комісії з розробки концепції державної регіональної політики (1999–2001). Був першим українцем на посаді віце-президента Конгресу місцевих і регіональних влад Європи (2000–2002).

Радник Президента України у 2007 р. Обирався народним депутатом України 3-го, 5-го та 6-го скликань. Міністр регіонального розвитку та будівництва України у 2007–2010 рр. Під керівництвом і за безпосередньої участі В. С. Куйбіди було розроблено нову державну регіональну політику, підготовлено системний пакет законопроектів для проведення адміністративно-територіальної реформи та реформи місцевого самоврядування, змінено погоджувально-дозвільну систему в будівництві.

Василь Степанович є автором понад 30 монографій, 200 статей із конституційного права, економіки, управління, прикладної математики, а також семи поетичних збірок.

Відзначений державними нагородами України, Литви, Ватикану, медаллю Ради Європи «Pro Merito»; почесний член Конгресу місцевих і регіональних влад Європи; лауреат Всеукраїнської програми «Людина року» в номінації «Мер року» (1997, 1998). Папа Римський Іван Павло II возвів його у стан лицаря.

Проводить активну громадську діяльність. Віце-президент Асоціації міст України (1995–2002), член наглядової ради Міжнародного фонду «Відродження» (1996–2014), президент Всеукраїнської асоціації магістрів державного управління (з 1999 р.), заступник голови Національної ради спілки лідерів місцевих і регіональних влад України (з 2001 р.).

Бере активну участь у діяльності Народного Руху України (НРУ) з 1989 р. З 2003 р. — заступник голови, а з 2012 р. — голова НРУ. Член Національної спілки письменників та Національної спілки журналістів України.